

Publicerad 2007-11-04 12:01 av Sebastian_

Något jag kom att tänka på då en väldigt speciell person nämnde konceptet av KASAM för mig...

Ingen känsla av sammanhang

”Den” förgriper sig på bladen. Ett efter ett lämnar de sin inbundna plats i boken; som en snöstorm yr de omkring i rummet och täcker det ljus som från skrivbordet, likt en benig arm, sträcker sig efter näring. Det är tyst. Tiden står still. Ingen känsla av sammanhang. Vad händer nu?

Tipp tapp, tipp tapp, tipp, tipp, tipp...

Allt snurrar runt, och runt, och runt... Men med ett leende målat i pastell rusar du barfota fram till mig. Du skänker mig en viskning om våren som är på väg. Den är varm, men jag tvivlar på att den värmer för evig.

Jag ser rök-signaler dö ut i horisonten. Behöver du min hjälp. Vad är fel. Vad är rätt. En cykel med punktering på båda däcken är allt jag har. Det tar mig tid att komma dit jag vill. Men du har rätt, det är bättre att rulla i sicksack än att sitta still.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sebastian_ med Poeter.se id #7038 innehar upphovsrätten